

*Pavla Rovan (1908 -)
Ista, Pozabljeni listi (1983),
str. 18 - 21.*

BALADA O RUDARSKI MATERI

*Nisi nam mogla dati
zemeljskih dobrin
in ne vere
nebeških višin.*

*Ljubili smo te v besedah:
"Pridni bodite, otroci,
dokler se z dela ne vrnem
in vam mizo pogrnem."*

*Oči so svetlo žarele,
ni bilo solze v njih,
tiho smo čebljali,
na mater in kruh čakali.*

*In šla je na šiht ob grapi,
solza ni imela v očeh.
Moža je zasulo v jami,
stekle so v tistih dneh.*

*Ropot separacije
votlo doni, hrumi,
jo duši.
Mati ob polnem huntu stoji, strmi:*

"Nedelja bo jutri, in kruha ni!"
Ta misel v njej kriči, kriči,
gori -!
Separacija se vrti, vrti, vrti,...

Zdaj matere več ni...
Zdaj stojimo tu - Barbka in oba poba.
Zdaj je svoboda.
O, da bi ne bilo tega groba...
Zdaj je kruh!

(1946)

x x x

RUDARJEVA ROKA

Mesečina spi.
Nov dan
na gričih
se tiho budi.

Iz večne noči
in zemeljskih neder hladu
se na kramp osloni
utrujen rudar.

Hunt s premogom hiti
mimo njegovih dlani
v svetel dan.

*In ko se po jašku
vzpenja in vrača -
od tovarišev obdan,
si ne sežejo v roke.*

*Vsak zase zagleda
se v svetli dan
in za trenutek zapre oči,
da temo in svetlobo v sebi spoji.*

*Tako mu tečejo leta,
pod zemljo in nad njo razpeta.
Hrbet se krivi
in pljuča napno.*

*Vendar z rudarsko nočjo
ne menjal bi svetlega dne.
Srečno! odmeva pozdrav
ob medli svetilki.*

*Njen blede plamen
mu globoko pod zemljo
ožarja roko,
ki lomi črni kamen.*

x x x

SREČNO!

*Ob pesmi ali trdi kletvi
rudarski "srečno" toplo zadoni.*

*V težkem delu
se jasni pravica
in v naš čas odmeva.*

x x x

